

בריאת מציאות מתוקנת מאת מירב אסיא בברכת הודיה לקדוש ברוך הוא על התגלות שיעור שני - שורש התיקונים כולם וזה אומר איך הכל התחיל?

הקדמה – לפני שנמשיך יחד את המסע המרתק ליצירת חיים טובים ומתוקנים זה הזמן להתחיל ללוות את מסע הגילוי המרתק במחברת אישית, במחברת אפשר יהיה לתעד את המסע האישי שלכם אל מול הגילויים והתיקונים, נלמד להבחין בתיקון ולסיים את ההקרנה שלו על המסך שלנו כבר בגלגול הזה, וזה אומר שמעתה אפשר לכתוב במחברת את כל הגילויים המרתקים אודות עצמכם ואודות העולם, מחברות המסע הם הכלי שלנו להבין את עצמנו ואת אחרים כשאנחנו לומדים להפריד אותנו מהסוהרים שלנו שהם **הרגשות והמחשבות**, הרבה פעמים הסוהרים הללו גורמים לנו להילחם אך לא בעיקר לאבד המון כוח בדרך ולא להגיע לתוצאה הרצויה שהיא **חיים טובים ומתוקנים**”

האם יש לכם איזה הרגל שחוזר על עצמו שוב ושוב? מחשבה שמלווה אתכם שנים? התנהגות שכובלת אתכם? איך אתם יודעים איזו בחירה בחרתם ואם היא הייתה נכונה עבורכם? כבר עכשיו כשאתם מתחילים לזהות את ההרגל או רגש שחוזר על עצמו שנים כתבו אותו במחברת המסע שלכם.

איך מזהים את התיקון שלנו?

התיקון שלנו הוא אותו תיקון שאנחנו רואים שוב ושוב ושוב, הוא כמו מופע שחוזר על עצמו, יכול להיות שזאת תהיה חברה ששנים תגרום לנו לצאת מהכלים או אבא שמעיר אצלנו רגש של בדידות או חוסר ביטחון, או קשר מול אמא, אחות, בוס בעבודה כולם ככולם יעירו את התיקון, את הרגש שקודם לתיקון שהוא הסוהר שמרחיק אותנו מהפתרון....
התיקון תמיד יוקרן כסרט על המסך שלנו.
למשל אם מישהו נוסע באוטו וכועס מאוד כשמישהו חותך אותו בכביש ואז הוא מספר את זה לאשתו והיא לא מגיבה והיא אדישה מה זה אומר? זה אומר שזה לא התיקון שלה....שום דבר לא קרה בחיים שלה.
מצד שני

מי אי פעם במהלך חייו הרגיש בדידות?
תיקון כללי ואנחנו נלמד להבין בין תיקון אישי ואיך זה נראה לתיקון כללי ואיך זה נראה ומה עושים עם זה? אז איך מתמודדים עם התיקונים ומה זה בכלל תיקון?

אז איך הכל התחיל?

איך אפשר לבורא נכון? לבחור נכון? בין מה למה בוחרים בכלל?
מי הם האנשים שאנחנו בוחרים בהם שיהיו סביבנו ויראו לנו את הסרט של החיים שלנו? מי השחקנים שמשחקים אתנו? מי משחק את התפקיד הרע? מי את הטוב?
לאן אתן או אתם נמשכים שוב ושוב ולמה? מה אנחנו מפספסים ועד כמה אנחנו מאשימים את אלו שנמשכנו אליהם כמו לאש?
זוכרות את הצב שהלך לחפש את הבית שלו? הוא עכשיו יצא לדרך הוא יודע שבשלב מסויים הוא יוכל להיכנס פנימה לעצמו ושם הוא ימצא את עצמו, את הבית שלו, אז למה הוא צריך להוציא את הראש החוצה? מה הוא מחפש בחוץ? מה הוא רואה כשהוא מציץ ופוגש את העולם החיצון ואיך זה משרת אותו כשהוא חוזר פנימה?

ומה הקשר בינו לבין התיקונים שלנו? איך אנחנו בעצם יודעים מה אנחנו צריכים לתקן ומה זה בכלל תיקון?

המילה **תיקון** קצת מלחיצה מה זה בכלל תיקון? ואיזו מחשבה עוברת בראש כשחושבים על המילה הזאת? לתקן?
רוב האנשים מספרים על המשמעות של התיקון כעל משהו מקולקל או שבור, משהו שדורש תחזוקה כי הוא כבר לא בסדר, האם אנחנו מקולקלים? שבורים? מה אצלנו לא בסדר? כמה פעמים הרגשנו את ההרגשה הזאת? טיילנו בין התחושה שהכל בסדר לתחושה שמהו אצלנו פגום? שאנחנו הבעיה?

נחזור רגע להתחלה – למקור, לפעם שבה הכל התחיל להתקלקל או להיפרד, להפוך משלם לחלקים,

אם הייתי מציעה לכן עולם שבו יש לכן זוגיות טובה, כל כך טובה שכן הזוג שלכן אוהב אתכן ואתן אותו, יש לכן ביטחון מלא בבית שלכן, יש לכם שפע מהכל, אפילו זמן בשפע, אפשר לקנות מה שרוצים כמה שרוצים, הראש פנוי לחלוטין מדאגות כי אין בכלל בעיות, מה שאתן לובשות מושלם! הגוף שלכן מהמם, האם הייתן רוצות מציאות כזאת? מה מונע מאתנו להגיע לזה? איזו מציאות אנחנו חווים כעת? האם יש בה חסר? מה חסר לנו? מה היה חסר בעבר? האם יש חסר שהצלחנו להשלים? למי יש דאגה, חרדה, פחד? לעיתים הדאגות ממש קטנות כמו הדאגה מה אוכל בעוד שעה ולעיתים הדאגה ממש מורכבת כמו האם אני חולה או בריא? או מאיפה אביא כסף לשלם על הילדים שלי או מאיפה אביא כסף לשכירות או משכנתא

זאת בדיוק הייתה המציאות בגן העדן – **היה שם הכל**. מציאות של עונג ושפע גדול, ללא כל מחשבה או דאגה או עיכוב, כמו תינוק קטן שאין לו בכלל מחשבות מאיפה יגיע האוכל הוא יודע שאם הוא רעב הוא פשוט יכול לבכות ותוך שניה האוכל מגיע אז הוא יכול רק להמשיך בהתניה הזו **מבקש – מקבל**, אין אפילו הקשר בניהם כי הוא לא צריך לחשוב מאיפה יגיע האוכל, הוא לא חייב להבין את כל הסיבוך הזה ללכת לסופר, לקנות, להכין, להגיש כי אין שם שום מחשבה פשוט ידיעה....

מבקש – מקבל

כמה מאתנו חיים את גן העדן? כמה מאתנו פשוט **מבקשים ומקבלים**? אגב, זאת מציאות גן עדן מציאות של בריאת ניסים ואם זה לא קורה אז מה יש שם? בפער הזה? את ההתניה הזו שהם רק יבקשו והם יקבלו?

שם היה שלם, הייתה מציאות של אינסוף – לא היה סוף או גבול לשפע, כל כך לא היו גבולות שחווה לא הייתה מודעת לעצמה בזמן שהיא הסתובבה בגן העדן היא אפילו לא הייתה לבושה...

שם היה חופש מוחלט, החופש להיות מי שאנחנו באמת...חווה לא הייתה צריכה בכלל דעת, היא לא חשבה מה יקרה ואיך זה יקרה הכל פשוט היה...ידיעה של שלמות.

אז מה קרה שם? מדוע אנחנו לא יכולות להיות בחופש הזה עכשיו? האם יש לנו אפשרות בחירה? האם אנחנו בחופש מוחלט להיות מי שאנחנו? האם אנחנו באומץ? באמת?

האם אנחנו יכולות להיות בחופש כשאנחנו אפילו לא מודעות לתכלית שלנו? לייעוד שלנו?

איך הסיפור של גן העדן הפך להיות המפתח של כל התיקונים כולם?

אני אחזור קצת על הסיפור על מנת שנוכל ללמוד כי המפתח למה שנראה היום הוא אחד המפתחות הכי חשובים לתהליך ואני אחזור עליהם שוב ושוב עד שהתודעה של כולנו תקלוט את זה כי הכי חשוב ודיברנו על זה במפגש הקודם זה בעצם היישום של הדברים, אם אני יודעת משהו ואני לא מיישמת לא עשיתי בזה כלום, החוסר יישום זאת תחושת הכלא שאני מדברת עליה, זה העדר החופש המוחלט, למשל חופש כלכלי, חופש להיות מי שאני באמת, החופש לעבוד בעובדה שאני אוהבת, להיות בזוגיות כמו שאני רוצה ועוד... שזאת בעצם הקבלה מושלמת לגן עדן, **גן עדן** מקביל לרצון שלנו בחופש מוחלט, משוחררים מכל מה שמעכב אותנו ומכניס אותנו לתבניות והגדרות אין אחד שאין לו תבניות ואין תבנית אחת דומה לתבנית של חברתה, תחשבו כמה הגבלות יש לנו ביום יום? זמן, שעון, כסף, יופי, חתונה, ילדים, עבודה, הורים שזה בדיוק ההיפוך הגמור של גן העדן מה היה בגן עדן? מה זאת בעצם התודעה הזאת?

כל ההתגלויות שאנו חווים בעולם הנוכחי הם בעצם תודעות ואנחנו יכולים לטפס מתודעה לתודעה כולל תודעת גן עדן שתוביל לתודעת משיח תחשבו על שחרור מוחלט!

אין צורך להתעסק עם בגדים כי לא יודעים מה זה בגדים בכלל גם לא יודעים מה זה אגו, אין צורך ללבוש על העור כלום כי הוא כולו אור, ומה זה אור? זה הכל, כל היופי והאהבה ושפע

מה זה בעצם גן עדן? גן עדן היא התודעה הזו שיש מי שדואג לך כמו תינוק אין לו שום דאגה

הגירוש מגן עדן הוא הנטישה שימו לב לחטא של אדם וחווה

בגן העדן היו שני עצים, עץ החיים ועץ הדעת

עץ החיים היה מחוץ לתחום עוד לפני שחווה חשבה לאכול או שלא את התפוח ההוכחה לכך היא שאין מוות, הנשמה היא אינסופית היא ממשיכה להתגלגל ולחזור כל פעם בגוף אחר מה שמגביל אותה כאן אלו המחשבות והרגשות שעליהם דובר ועוד ידובר שיש לשבר,

נותר עץ הדעת שעליו היה איסור – הוא היה מחוץ לתחום, מה היה מחוץ לתחום שלנו?

"וַיֵּצֵא ה' אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לְאֹמֶר מְכַל עֵץ-הַגֵּן אֲכַל תֹּאכֶל. וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכֶל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת" ([ספר בראשית, פרק ב, פסוקים ט"ז-י"ז](#))

י"ז "זוכרים? אין חדש תחת השמש, כבר פה ניתן הרמז הראשון בצורה גלויה, לא האכילה היא עצם העניין אלה חוסר הבחירה הנכונה, עץ הדעת היה הבחירה בין טוב לרע, האם אנחנו יודעים להתייחס לכל מה שאנחנו עושים או כשעושים לנו כטוב ורע? האם אנחנו מסוגלים להיות בהכרה על הרע? האם אנחנו יכולים להבין שהרע הוא חלק מהטוב?

כאשר חווה אכלה מהתפוח כבר שם הייתה לה בחירה בין הטוב – לקחת אחריות ולהגיד שהיא אכלה ומכאן היא הייתה ממשיכה הלאה לבין הרע – להאשים אחרים מאז ועד היום התיקון הכי משמעותי של כולנו הוא **הבחירה**

כמה פעמים אנחנו מאזינים לסיפורים של אנשים ואנחנו חושבים לעצמנו "אין להם שום מודעות? הם לא יודעים את האמת? מה האם מאשימים אחרים?"

האם חווה שיקרה כאשר פנה אליה הקדוש ברוך הוא ושאל אותה "מה עשית?"

האם היא ידעה שהיא ערומה לפני? האם היא ידעה שהיא עשתה מעשה אסור? אם כן מדוע גם היא וגם אדם שיקרו? הרי הם ידעו שהקדוש ברוך הוא רואה הכל... גם מה קורה מאחורי העצים... אז מה הם הסתירו במעמד הזה? מדוע היה להם כל כך קשה להגיד את האמת? מה מייצג כל אחד מהם בסיפור?

מה תפקידו של אדם? של חווה ושל הנחש בסיפור הזה?
בסיפור הנחש פנה אל האישה תחילה, הנחש הוא הייצר, הוא אותו חלק שגורם לנו
לפקפק בכל מה שהוא טוב ומיטיב עבורנו, האישה הקשיבה לנחש ואחרי שהיא
גילתה את הפרי האסור היא שיתפה גם את האדם במעשה הזה, מאז ועד היום
לאישה יש כוח עצום, היא יכולה בערמומיות כמו הנחש או בחוכמה גדולה לגרום
לאיש לסמוך עליה וזאת בשל העובדה שהיא בשר מבשרו הוא סומך עליה כי היא
חלק ממנו, כך שאם יש בין גבר לאישה מחלוקות שימו לב מי מבני הזוג לא בוטח
בעצמו ומי זקוק לביטחון, לאישה יש תפקיד חשוב מאוד לתת לגבר ביטחון, לעיתים
הגבר יגיע ללא ביטחון על מנת לאפשר לאישה להיות המובילה

”וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה, אֶל-הַנָּחָשׁ: מִפְּרִי עֵץ-הַגֶּן, לֹא אֶכֶל. גַּם מִפְּרִי הָעֵץ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֶּן--
אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ: פֶּן-תָּמָתוּן. ד. וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ, אֶל-
הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת, תָּמָתוּן. ה. כִּי, יֵדַע אֱלֹהִים, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ, וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם;
וְהִייתֶם, כְּאֱלֹהִים, יֹדְעֵי, טוֹב וָרָע. ו. וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאֱוָה-הוּא
לְעֵינַיִם, וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל, וַתִּקַּח מִפְּרִיו, וַתֹּאכַל; וַתֵּתֶן גַּם-לְאִשָּׁה עִמָּהּ, וַיֹּאכַל.”
בראשית, פרק ג.
האיש פשוט אכל כי האישה הגישה לו, אין שום אזכור לכך שהגבר חשב או התנגד,
הביטחון שלו בה הוא הביטחון שלו בעצמו כך שקשר נכון בין גבר לאישה הוא קשר
כזה שהגבר סומך על האישה כמו שהוא סומך על עצמו....

הבעל שם טוב קורא לבחירה בין טוב לרע טובה מכוסה – הכל בשבילך!
תחפוש

הבחירה תמיד תהיה בין לראות את הבורא את הטוב את גן עדן את החופש לבין
לראות את הרע, לראות שמישהו אחר עשה לנו, מישהו פגע בנו, זה יכול להיות
המחשבות שלנו הרגשות שלנו אפילו החברים שלנו המשפחה שלנו אבל זאת
תחפוש ולכן זה התיקון הראשון שיש לתקן ואותו יהיה אפשר לתקן רק דרך
ההבנה הכל לטובתי, הכל ממנו למעני לא אני יצרתי, לא אני זימנתי לא אני עשיתי
הכל הוא.

שימו לב למילה עץ הדעת מהמילה מודעות מהמילה לדעת, אפילו שחווה בחרה
במודעות בידיעה לדעת אנחנו לא תמיד בדעת אנחנו לא נהנים מהנוחות של הידיעות
מכל הפסיליטיז מהמנוחות של המודעות מהיכולת לדעת.
למשל הדעת מאפשרת לנו לדעת מה המקור של כל דבר, גם הוכחה זו כתובה בצורה
מאוד ברורה:

”כִּי, יֵדַע אֱלֹהִים, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ, וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם; וְהִייתֶם, כְּאֱלֹהִים, יֹדְעֵי,
טוֹב וָרָע”

האם אנחנו יודעים להבין בין טוב לרע? אם רק היינו יודעים באמת להבחין בין טוב
לרע היינו זוכים לחיות בגן העדן....
אפשר להאשים את היצרן ואפשר להבין שהוא עושה את זה רק על מנת שנלמד
”חוסך שבטו שונא בנו”

בתוך התיקון הזה מסתתרת לקיחת האחריות האישית, ההבנה שהכל מתקיים
בפנים ולא בחוץ, העולם החיצוני מתקיים רק על מנת להראות לנו את השיבוש
הפנימי אחרת לא נוכל לראות, בורא עולם בחר להראות לנו דרך לימוד,
כאמור ”הגורל ידוע והרשות נתונה” המשפט הזה מסביר לנו בצורה מדויקת ביותר
שכבר אז בגן העדן המפה של חווה הייתה כבר מוכנה
היא עמדה בצומת, שתי הצמתים כבר היו מוכנות עבורה בדיוק כמו בסרט דלתות
מסתובבות בסוף מגיעים לאותה תוצאה אבל הדרך היא הרשות לבחור, כבר היום
אנחנו מבינים שיש תיקונים אישיים ותיקונים כלליים כמו למשל שיש דברים

